

מ ד י נ ת י ש ר א ל
הכנסת

ש.פ.

פ ר ו ט ו ק ו ל מ ס ' 2/ד

מישיבת ועדה הכספית, שהתקיימה בקריה, יום ד',
מ'ז בחשרי חשט"ו (13.10.54), בשעה 10.30.

נוכחו:
י. גורי - היו"ר
י. ברך
מ. גניחובסקי
ש. דיין
ה. רובין

מוזמנים:

שך האוצר ל. אשכול
פ. ספיר - מנהל משרד האוצר
מר מולכו - הממונה על המטבע הזר
מר הנגבי - מטעם משרד המשפטים

השופט אייזנברג

ד"ר ברוש - נציב מטעם ההכנסה.

סדר-היום: (א) אשור ערבות ממסלתיח להלוואה בסך
1 מיליון ליש"ט, שתנתן ע"י בנקאים
בנק לונדון לחברה החשמל הא"י.
(בעקבות המו"מ על המשרת פקדונות
נפקדים)

(ב) משכורת השופטים

- - - -

אני מקדם בברכה את שר האוצר וסגנו,

שזה עתה חזרו מחוץ-לארץ, בשנה טובה ומבורכת.

לפני שנכנס לדיון הבעיות העומדות על סדר-היום, ברצוני למסור, כי בפני ועדת הכספים הופיעה משלחת של ארגון נגרי הרהיטים, והם הציגו חביעות בקשר למס-המותרות לרהיטים, והוועדה החליטה למנות ועדת משנה, אשר היתה מורכבת מהחברים: י. בדר, ח. למדן ואנכי. חתקימה ישיבה אחת, ואת השניה היינו צריכים לקיים, אך בינתיים, נכנסו שלטונות מס-ההכנסה למו"מ עם ארגון בעלי המלאכה, ולח-ענה נחבקשנו להמחין.

ובכן, רשמנו לפנינו אינפורמציה זו, ואנו

עוברים לסעיף א' מסדר-היום. רשות הדיבור לשר האוצר או לסגנו.

פ. ספיר:

בהתאם להתחייבות שנמסרה ע"י שר החוץ וע"י המשלחת שלנו באו"ם לוועדת הפיוס, אמרנו שאנו נשחרר את הסקדונות של הנמקדים. אין לפני הנוסח המלא, אולם כך היו פני הדברים. היו סדורים שונים עד אשר המיליון הראשון השתחרר. היו משפטים שונים שהוגשו נגד ברקליים בנק, ואת כל המשפטים ברקליים הפסיד; היו גם ערעורים על משפטים אלה, ואף בהם הפסיד ברקליים. ברוב הערעורים טען ברקליים בנק ולא בעלי הסקדונות. מכל מקום, היה עלינו לשחרר 3 מיליון לירות שטרלינג.

(ב) החבר, כי אם העניין ייעשה תוך זמן מסויים, אזי צריך יהיה להחזיר רק את הקרן כי בינתיים עברו 3 שנים. אחרת, אם לא יסחרר העניין, אז יהיה עלינו לשלם רביית של 9% לשנה. ברור, שמענו כי אין לנו הכסף הזה. אז ברקליים בנק הביע נכונות בזה שהוא מוכן לחת סכום זה כהלוואה לתקופה מסוימת. ואילו אנו, בהזדמנות זו, רוצים לקבל מברקליים בנק סכום יותר גדול, וזאת מתוך שני טעמים: (א) טענה פורמלית, כי זה היה אבנס להשלום ראשון; (ב) טעל הדברים הוא ברקליים בנק.

בסיכום הדברים, שר האוצר סיפר כבר על כך,

אנו גמרנו אתם שאת 3 המיליונים לי"ש אנו מקבלים לתקופה של 10 שנים מברקליים, וברביית של 4% לשנה מהיום; ואנו עמדנו על כך שאת הסקדונות יקבלו רק הסליטים.

אנו מקבלים 2 מיליון לירות שטרלינג

נוספים. מיליון אחד נקבל במטבע זר ומיליון שני - דרך חברת החשמל; חצי מיליון לירות שטרלינג נקבל במזומנים, ואילו בחצי השני תספח חברת החשמל ציוד מכספי השילומים.

כל החמשה מיליון לירות שטרלינג נושאים רביית של 4% לשנה; דהיינו - עד 3 מיליון - הפשרת הסקדונות לסליטים; מיליון אחד לשמושנו החומשי; ומיליון אחד - לחברת החשמל.

העניין הובא לוועדת הכספים, ואמרנו כי אם הוא ייגמר סופית, נביא זאת לידיעתכם.

אנו צריכים את אישור ועדת הכספים לערבות

שצריכה להינתן לחברת החשמל.

שר האוצר ל. אשכול:

אנו מבקשים את הסכמתכם על הגרנטיה. כאמור, עלינו לחת ערבות בסכום של מיליון לירות

אשר חתמנה לחברת החשמל.

י. בדר:

את האינטורמציה הזו קבלנו לפני כחודשיים וחצי. טוב ששמענו זאת שניה, כי אני חושב, שזה יתחרני מכמה וכמה חששות, אולם בזאת רצוני שתתחרני מחשדות, מסום שכל אדם מוטר את הידיעות למי ראות עיניו ובתנאים שלו.

ועתה, לענין עצמו: הייתי מבקש בנוכחות הוועדה הזו, שבהזמנתי זו נקבל ידיעות נוספות על המצב. חושבני שהיו"ר יסכים לכך, כי אם לא כן יעשה הפעם, הרי אבקש לרשום זאת בזכות, להעמיד בקסתי זו לסדר-היום.

בעיית החביעות של פיזור החתנות של חברת החשמל. חושבני שקיימת הלונה כלליה בלפי גישה זו.

לעצם הענין: שמעתי, כי לאחר שחרור הסכום שוחרר בזמנו, לא יוחררו סכומים אחרים, - והכוונה היא למיליון הלירות הראשונות. נאמר כי זאת הייתה ג'סטה, וזאת דרשה מאתנו ועדת הפיוס - שנעשה ג'סטה, שנראה רצון טוב כלפי הענין; ועל החוזה היה כתוב, כמובן, שזהו תשלום ראשון. והרי אנו ידענו שלא יהיו תשלומים נוספים, וכמובן שאין זאת אומרת שהתשלומים הנוספים יהיו בלי תנאי, וחמיד בתור תשלום חד-צדדי. זה בודאי לא אומר כך. ולו מר שרת היה מתנגד לבירור כזה - בהתחשב עם המצב הקשה בו נתונה המדינה - כי אז לא היינו מגיעים לשחרור חדש של 3 מיליון ל"ט אלה. אני חושב שאין לנו חובה כזו וחוב כזה.

(ב) ענין ברקליים בנק: חושבני, כי בנק זה היה לויאלי כלפינו, וסמר על כל חוקי הסיקוח, ואפשר להגיד - מבחינה צינית - שלברקליים בנק לא הייתה ברירה אחרת מאשר או להיות לויאלי, או לצאת את הארץ.

לברקליים בנק היו משפטים בעבר-הירדן, וזה בהתאם לאותו חוק שקיים בלונדון, - והחליטו שלא צריך לחת לבעלי הפקדונות. מה הם עשו? - הם הגישו חביעה ברבת-עמון, ושם הבנק נעמד בסני ברירה: או לטי החוק והצדק לסרב לשלם, וע"י כך להפסיק את העסקים בעבר-הירדן, או בכדי שיוכל להמשיך בעסקיו בעבר-הירדן, הרי עלינו לכבד את מסק-הדין. וכך הם פנו אלינו, ולשר האוצר שלנו לא הייתה ברירה והסכים למוצא זה מבחינה פוליטית. זהו סיפור המעשה, כי אחרת לא הייתה שום סיבה להתנגשות בענין זה.

אינני מאמין שיטנו בממשלה אדם אחד שאומר כי יש לנו להשיג אצל הערבים משהו, מסום שאנו יודעים מה הייתה התגובה ברמת עמון על ההסכם הזה. עתוני הערבים אמרו כי ע"י חביעה נגד ברקליים בנק הם הצליחו לקבל את סקדונותיהם, וכי הבנק אילץ אותנו לשחרר להם את הסכומים שלהם. לדעתי, זוהי חוצפה מצדם להגיד כך.

הנה, רק אחמול, קראתי תגובה מעל עתון מצרי, בו הם אומרים כי הם לא ישאו ויתנו עם היהודים בכלל, וכי הם יעמדו על כך שהיהודים ימסרו להם את הנגב וכו' וכו' לדעתי, אין בזה שום הישג פוליטי, אין שום הקלה על המצב. אם כן, למה לעשות זאת? אני חושב, שהאדיבות כלפי ברקליים בנק היא יותר מדי גדולה.

אני מצטער מאד לומר כל זאת, אך לדעתי, זה יותר מדי ברור, והמצב בו אנו נתונים הוא קשה למדי.

ועתה לצד הפורמלי: האם אתם רוצים לקבל הלוואה מברקליים בנק? (פ. ספיר: כן.) לו הייתם מקבלים הלוואה כזו על חשבון מסחרי, ולר הייתם מקבלים הלוואות מאנשים, אזי הייתי מוכן להתרוכח. אולם כל עוד כסף זה אשתמשלם המסים יצטרך לשלם את הרביית הזאת וכו', אזי לדעתי, דבר זה מחייב ויכוח.

רצוני לציין, כי מכל ההלוואות הרי
ההלוואה הזו הכי טובה והכי אידיאלית. הכוונה היא על המיליון
הרביעי. זוהי הלוואה טובה יותר מזו אשר חננת ע"י חברה כלכלית
וכו'. וזאת גם מחוץ לאותן ההלוואות הנחנות ע"י הבנק לייבוא
וייצוא.

ג. ברך:

לכל זה נחוץ הקצבה מיוחדת. עד כמה שאני
מבין, הרי בינתיים כל בנק במדינה יאמר,
ובצדק, שאם פקדונות שניחנו ע"י חושבים לברקליים בנק לפני שנת 1948,
הרי שצריך להחזיר לירה בעד לירה. יש מיליוני פקדונות של יהודים
בתו"ל, והם מקבלים לירה בעד לירה. ואילו האוצר, עומד לשלם 5,040
ל"י בעד לירה.

זאת ועוד: בעיית הרביית. אם אתם מקבלים
הלוואה מברקליים בנק, ואשר היא השולם במשך 10 שנים, הרי הרביית,
באופן ממוצע, ח"ה"ה בח 20%, סירוש הדבר 600 אלף לירות שטרלינג או
3 מיליון לירות. לדעתי, זה יותר מדי.

מכל מקום, אדוני יסכים אתי, כי בענין
זה זכוח היא לדרוש שיהיה דיון בכנסת. זהו ענין חשוב מבחינה
פוליטית, ואינני מתאר לי שהממשלה תסרב. והיה, אם יתברר שדרוש
דיון בכנסת, הרינני להציע למר אשכול - אף אם יהיו לו סקסוקים -
שילך בדרך של חוק.

אני מסכם בהצעה, שיהיה דיון בכנסת
או שיובא ענין זה כהצעת חוק.

אשר לחברת החשמל, אני מציע ששר האוצר
יפריד בין שתי הבעיות הנידונות.

ד. ספיר:

אני מחזירים את הפקדונות פי חמש,
ואומר מדוע בצורה של 3-4 דוגמאות:
זהו דבר חשוב או לא חשוב, אולם הוסכם בזמנו שאנו מחזירים את הכסף
כפקדונות. אם שחררנו מהפרש, אזי אנו רואים זאת כהישג גדול.
הנה, קק"ל המתדרה עם חברת האויר "איר-פרנס", והכסף הפך להיות
חוב לתקומה של 10-12 שנים דרך קק"ל.

אנו משלמים כל שנה. הנה השנה הסכמנו
לשלם את הדיבידנדה בעד שנה שעברה לפי לירה-דולר (סעיף 21).
רצוני לעמוד על העובדה-הכספית: נניח, שה-3 מיליון לירות
אלה נמצאות בברקליים בנק לונדון, והרי אנו עכשיו אמרנו לשלם
לברקליים בנק לונדון מיליון לירות שטרלינג עבור חברת החשמל. זוהי
דרך של פשרה. אציין כי זהו מקרה ראשוני.

אני אומר, שאני מפריד בין העניינים
האלה. זה שאחה, מר בדר, רוצה לקשר לנו כל מיני דברים אשר אני
הבאתי אותם יחד, וזאת מבחינת ההקלות, אזי בזה אתה מודד אותם
מבחינה פוליטית.

נכון הוא שאנו מחפשים הקלות וכו'. גם
הענין הזה של 600 אלף לירות - נניח שאחה חושב שמכום זה איננו מגיע -
הרי צריך לחפש מקור כדי לשלם סכום זה. לדעתי, אלה הם התנאים הכי
טובים, וכי זאת הלוואה הכי טובה.

ברצוני לציין, כי במקרה שאחה מקבל הלוואה
מבנק לאכספוטו-אימפורט, הרי הם מחייבים אותך לקנות את הציוד בארצות-
הברית. ואילו במקרה של הלוואה זו, אין אנו מחייבים לקנות כל
ציוד באנגליה.

שר האוצר ל. אשכול:

אח העניין הזה צריך לדון בגרעין שלו;
יכולה להיות לעניין זה גישה של מדיניות

פוליטית וגישה כללית.

ביחס ל-3 מיליון לירות פקדונות, ברצוני
לומר שזהו עניין הנחשב כקוצו של יוד. פעם קרה שהממשלה אמרה שהפקדונות
הממשתיים שנמצאו בסייפיים, שהיא מוכנה לעשות ג' סטה, וחטלם אותם. ואז
דובר על 3 מיליון לירות. אין שם התחייבות ברורה, אך חשבנו שזוהי
תהיה ג' סטה מצדנו.

ויש הבדל בדעת הקהל בין כסף שאתה מוציא
מכיסו ובין, טריטוריה, מלחמה וכו'. אתם טענתם שמיליון הלירות
יינתנו על חשבון החשלומים האחרים; אכן היתה גישה כזו, אולם אינני
מסכים לה, משום שהיא אינה כדאית. הרי ידוע לכם כיצד מתנהלים העניינים
בין העמים: יכול לקרות שיימצא אדם אחד שיאמר - הנה, ישראל בכל זאת
שלמה חלק מהפקדונות וכו'; דברים אלה עלולים להיות לא טובת ענייננו.
מכל מקום, אנו יכולים להגיד: אנו לא נמטיך לשלם את הפקדונות.

ואני אומר לך, בינינו לבין עצמנו: מזה
אין להימנע. המצב כפי שהוא כיום, הוא כזה: לנו אין עסק עם הערבים;
אך מנוי וגמור אתם שברקליים בנק הנו לויאלי בעבר-הירדן ובישראל.
אינני יודע כיצד ייגמר העניין הזה, אם הם יקבלו את הסכומים תחת לחץ
אך תחת לחץ של מספטים וכו'.

ברצוני לציין, שאם לא היינו עומדים
בהבטחתנו, ולא היינו משלמים, אזי היה מתפרסם בעולם שממשלה ישראל
הבטיחה לשלם מיליון לירות, ולפתע אומרת היא לא לשלם. והרי החשבון הוא
כה פשוט: המובן הפוליטי הוא זה, ייתכן וותהיה אפשרות להרוויח מהעניין.
ומכל הצדדים אומרים לנו שזוהי הכשרה קרקע מצויינת, ואחרי הכל, זהו
דבר שאין להימנע ממנו, בין כה וכה נצטרך לשלם זאת; ואם כן, מדוע
לא לנצל את העסק הזה?

ידוע לנו כי הערבים היו בין כה גכה
מקבלים את הכסף הזה; כל אחד יגיש משפט, ואז נצטרך לשלם גם הוצאות
משפטיות, הוצאות עו"ד וכו'.

נדבר גלויות, בצורה כנה ובמצפון חלק:
הערבים אינם נהנים ממך.

חבר הכנסת בדר הציג שיהיה חוק לעניין זה:
אני חושב שאם יש צורך בחוק אזי נמצא דרך לזה. על חוק אפשר תמיד
להתווכח, ואז אצטרך לענות לחבר הכנסת בדר ולהסביר לו את העניין מעל
במה הכנסת, דבר שלא ייתכן לומר אותו מעל הבמה. זה יזיק לעניין.

אטר למיליון לירות הראשונות, ברצוני
לומר, כי הרי הטענה כבר נטענה.

י. בדר:
אני מסכים לעניין הערבות. אולם,
ביחס ל-3 מיליון הלירות אני מציע
לוועדה להמליץ שיחקיים דיום פוליטי.

היו"ר י. גורי:
אם איננו מחליטים על 3 מיליון הלירות
אזי אין זאת אומרת שהממשלה קשורה אלינו.

י. בדר:
עניין זה שייך לממשלה ולכנסת, ואי
אינה שייכת לוועדת הכספים.

היו"ר י. גורי:

לוועדת הכספים יש "סטנדינג" אשר הוא מביא ענינים אשר איננו חייב להביא אותם. ובכן, שר האוצר הביא ענין זה לידיעתנו. הממשלה יכולה לקבל החלטה ולסדר את הענין מבלי לקבל את החלטתנו.

אני מבין שהוויכוח שלך, חבר הכנסת בדר, הוא מחי להתזיר את ההלוואה; אם כן, זהו ענין סקונדרי. בידי שר האוצר יש נימוק מכריע ועל זה אין להתווכח: שר האוצר לא יוכל להשיב מעל במת הכנסת ולומר, כי זהו כסף שמגיע לערבים ויש להתזירו.

פ. ספיר:

הערה לדברי חבר הכנסת בדר: להלוואות אין צורך בהחלטות ועדת הכספים.

היו"ר י. גורי:

עלינו לקבל החלטה פורמלית ביחס לחברת החשמל: חברת החשמל עומדת לקבל הלוואה של מיליון לירות שטרלינג למשך תקופה של 3 שנים, וברבית של 4%, ונדרשת ערבות של ממשלת ישראל. האם אין התנגדות לאשר החלטה זו?

ה-ו ח ל ט לאשר את ההחלטה למתן ערבות לחברת החשמל.

פ. ספיר:

בחברת החשמל היו שני סוגי מניות: מניות רשומות בלונדון ומניות רשומות בישראל. כזכור, הוסכם שאנו צריכים לשלם להם לפי במשך תקופה של 7/2 שנים. לאחר מכן, ספרנו לוועדת הכספים שאנו נכנסנו למו"מ והסכמנו להתזיר להם לפי 11 שילינג המניה. לישראלים שקבלו 1,070,000 מניות, השתמשו ככל הבנקים, ואמרנו שאנו יכולים לתת להם טבי-דולאר ובליירות ישראליות. שני מיליון מדינו בסכום של 21 שילינג; מיליון - קנינו בבורסה, כדי להיות בטוחים בענין. 700 אלף בחרו למדות במשך 7/2 שנים לפי 7/2 שילינג. הם מצאו את הדרך הפורמלית ע"י ה"בונדס"; הם מקבלים 10% - שני שילינגים. וכך נסתיים הענין. אציין, כי 83 אלף בעלי מניות לא הגישו את בקשותיהם.

אשר למניות הישראליות המסתכמות ב-1,074,000 לירות, אמרנו שאנו ניתן - הם קנו כל מניה ב-1,5 ל"י - ואנו ניתן לפי 21 שילינג. 257,000 לירות - זהו רבע מהסכום הכולל - הם מקבלים במזומנים; ו-3/4 הסכום הנוחר ניתן בטבי-דולאר, לפי 1,40 לירות שאנו צריכים לשלם במשך 4 שנים.

אשר לכסף שאנו צריכים למטרה זו, אנו חושבים להכניס זאת בסכום המיועד לחברת החשמל. יתכן שנצטרך לפנות שנית לוועדת הכספים על מנת להרשות לנו לשנות את החלטתנו בדבר החלק שאנו משלמים במזומנים.

י. בדר:

ברצוני להודיעכם, שברצוני להיוועץ עם חברי סיעתי בענין הוויכוח בכנסת.

א. רובין:

ברצוני לציין, כי שתיקתי בענין חברת החשמל איננה בנויה על הסכמה או אי-הסכמה לעצם מתן הערבות לחברת החשמל.

ב. משכורת השופטים:

היו"ר י. גורי:

קבלנו מכתב ממנהל בתי המשפט - השופט
אייזנברג. (קורא את המכתב מתאריך 10.10.54).

ראוני להעיר הערה ולשאול שאלה: נכון שיועדת
הכספים לאחר שהחליטה לבטל את השחרור מחלק של משכורת השופטים, אולם
יחד עם זאת היא החליטה לקבוע משכורת ברוטו מחוץ חישוב מסויים, מה
ישאר לשופטים. הואיל ובזמנו היה הפרש של 25 לירות; אז החליטה
הוועדה להשאיר לשופטים על בסיס אותו הפרש שהיה בעבר. א) צריך
לשמור על זה; ב) שאין חובה שתמיד משכורת נמו תהיה בשעור כזה.

ועדת הכספים תראה מחובתה לעיין מחדש
במשכורת השופטים. כך אי אפשר להניח את התזה הזו; העניין דורש
בדיקה.

נניח שמשכורת הפקידות העליונה ירדה ב-20
לירות לחודש, אז לא תהיה מוצדקת הטענה הזו. לדעתי, אנו צריכים
לשמור על משכורת נמו.

כאשר ד"ר אייזנברג דיבר אחי על כך, אמרתי
לו: נכון, תל שינוי במס הכנסה וזה פוגע בעשרות לירות לחודש. אם כן,
צריך למצוא נוסחה.

השופט אייזנברג:

בשעה שקבעתם את המשכורת, אנו יצאנו
מהש קפת הנטו, ועל סמך זה חיטבנו מה
יהיה הברוטו. ואז התעוררה השאלה של הפקידות הגבוהה. אחרי חישובים
שונים, החלטתם שלשופטים תהיה משכורת יותר גבוהה. כיום, אחת, מר
גורי, מעורר פה שחי בעיות: מה אם חוק זה פוגע בשאר הפקידים? הרי
בזה איננו מוצאים נחמה. עתה, אחרי שקבעתם את הנטו הזה, ויצטרכו
להוריד ממשכורת השופטים, הרי שוב פעם זה פוגע בשופטים ובמחיתם.
הרי על ידי כך אנו חוזרים שוב לאותו מצב בו היינו נתונים קודם לכן.

כאשר הלירה שלנו תהיה יציבה, אז תבוא
ועדת הכספים וחאמר, ובצדק: הלירה בזמנו היתה בלתי יציבה וכו', ויש
להוריד ממשכורתכם מאחר שהלירה נעשתה לירה יציבה. היינו מקבלים
טענה זו. אולם, כשהעניין איננו כך והמצב ממשיך להיות כפי שהיה,
אזי איננו יכולים לומר לשופטים - עליהם להצמצם שוב פעם.

דברתי עם מר ברושי, והוא המציא לי טבלאות.
לפי הטבלאות הללו, הרי בשנת 1955/56 ההבדל יהיה עוד יותר גדול -
396 לירות במקום 370 לירות.

מר ברושי:

זה לא נכון, בשנה הבאה ההפרש יוקטן.

אם כן, אינני מבין את הבטיס. קובעים
את בסיס הנטו, ואני צריך לקבוע לכל
אחד ואחד משכורת ברוטו לפי הנתונים האישיים שלו, דבר שהוא קצת קשה
ואינו מהווה דוגמה כלפי הציבור. אילו יכולנו, כי אז היינו מביאים
חוק האוסר על משכורת נמו. אני מדבר פה בתור איש מס הכנסה.

המשכורת תשתנה עם כל שינוי כלשהו בכלל.
וחוץ מזה יש פה עוד איזה גורם: מר אייזנברג אמר שהחישוב היה
היאורטי. יוצא איפוא, ששופט בית משפט מחוזי, נשוי ואב לילד אחד,
ואינו משלם שום חטלומים סוציאליים, יקבל משכורת בסכום של כך וכך
לירות. (היו"ר י. גורי: התוספת הזו - חטלומים סוציאליים - לא
הופיעה אף פעם.) החישוב בטו הוא סטנדרטי לגבי מספחה בת אשה וילד.

היו"ר י. גורני:

לנגד עמדו 3 דברים: א) לבנות דרגה שתבטל את השחרור של חלק מסכורות בהם הכנסה; ב) לשמור על אותו הפרש שהיה קיים בין השופטים לבין הדרגות העליונות של הפקידים; ג) לשמור על ההפרשים שהיו קיימים בעבר בין שופט ראשי, שופט מחוזי וכו' וכו', בהתאם למצב הטשפחתי. גם אם חל שינוי. השאלה היא אם תהיה טענה פורטלית מבוטסת, - אם נפגעת גם הפקידות הגבוהה.

י. בדר:

אני מופתע במקצת מהדיון הזה. כידוע לכם, אני תמכתי בהעלאת השכר לשופטים. אולם אולם גיטה זו ספתיעה אותי. למה כל זה? אני אף פעם לא ידעתי ולא הטכטתי שתקבע לשופטים מסכורת נטו. רק לאחר אחד נקבעה מסכורת נטו, והיא לנטיה המדינה, וזה בפירוש כתוב בחוק. הרי אם כן, היינו צריכים לכתוב טחחת לשם של נטיה המדינה גם שופטי המדינה, אולם אנו לא עשינו זאת אלא התענינו בבעיה בכדי שנתמצא בכל היקפה.

דעוני לציין גם, שאני אף פעם לא קבלתי את הדין ששופט שלום צריך להיות יותר גדול מעובד מדינה, אם כי אני בדעה שצריך לתת לשופטים מסכורת הגונה. ברור הוא, שיטגנס תפקידים כאלה במדינה טראויים לקבל מסכורת גבוהה יותר מסכורתו של שופט.

אנו אף פעם לא התחייבנו למסכורת נטו. נביח שטחר הטטטלה תטיל סס הכנסה סיוחד בשביל קליטת עולים וכו'. - אזי יבואו השופטים במקרה זה ויטענו בגד סס זה או אחר. בפצב כזה אני סציע, ואני יודע שזוהי הצעה סוזרה סאד, שאנו נדחה זאת לשנת הכספים הבאה.

פ. ספיר:

אני מסכים לכל מה שנאמר ע"י סר בדר וברצוני להוסיף, שכל הענין הזה עולה למדינה בהרבה טיליונים לירות. דיון על תוספת מסכורת לשופטים במצבנו אנו, עלול לפגוע גם באחרים, כלומר: דיון זה מתחיל טשופטים עליונים, טשופטים מחוזיים וכלה בפועל חרוטת וכו', ספני זה אני שתנגד לכל הדיון הזה.

היו"ר י. גורני:

בראש הדברים שאמר ד"ר בדר אין חלוקי דעות, אבל רק בדבר אחד דעתי שונה: אני מוסר, רק במקרה שהשופטים נפגעו בטייחד ע"י טגנה הטטכורת שלהם בו בזמן שאחרים לא נפגעו, אז יש לבדוק את החיסוב טחדט. אי אפשר לאטר מסכורת וכבר באותם החודטים נטארה מסכורת נטו פחות ב-20 לירות לחודט. אילו היינו עושים את החטבון הנכון כי אז לא היינו מגיעים לידי כך. את הטענה הזאת איינני יכול לדחות. אני מוסר, אם טעינו, אזי יש לבדוק טחדט.

אבקס את ד"ר ברוס לוטר לבו באיזו טידה נפגעה הפקידות העליונה, הפקידות הטניה וכו'; אם הם חייבים היו לסלם בטכום יותר גדול לאחר שאטרו להם את התוספת.

ד"ר ברוס:

לא ידוע לי שהם צריכים לסלם יותר. הם ירד ולא עלה. טה היה הבסיס לחיטובים, זאת לא ידוע לי. אני טוכן לקחת את כל החוסר ולבדוק את הענין.

פ. ספיר:

דוסני שטום דבר לא טובה.

ח. רוביין:

ראובני לציין שבי דברים: א) איננו יכול להיכנס לפרטי הטבלאות טעום שלא בדקתי אותם. הטענות של הסופטים הן נכונות, שהחלטות של מס ההכנסה הן גבוהות. כאשר דנו בזמנו בוועדת הכספים על העניין הברור, אזי הטבלה נבנתה על פי החישוב של משכורת נטו. זה היה חישוב שפסנו יצאו כל המסתתפים, זאת היתה עובדה, כך טענה ועדת הכספים. ברור שהחלטה שפורסמה ב"רשומות" לא כוללת את כל הביכויים. כלומר מבחינה פורמלית איננו יודע אם הדבר הזה ניתן לשינוי בלי החלטה מיוחדת של ועדת הכספים.

ב) איננו מקבל את הערות של היושב-ראש, שהמשכורת הזאת קטורה עם משכורתם של הפקידים האחרים. אין זה קטור. אנו הפורנו אותם מעל הפקידים האחרים לא מבחינה פורמלית אלא מבחינה עניינית. אם הפקידים הגבוהים מקבלים יותר או פחות, אזי זה לדעתי לא יכול לשמש קנה-מידה לגבי עניין הסופטים;

ג) איננו יודע אם שלטונות מס ההכנסה פגעו בפטור מס.

הי"ר י. גורי:

בדבר אחד טועה חבר הכנסת רוביין. בטעם הדיון שלנו היו לנגד עינינו חישובים מסויימים: אפרנו שאיננו רוצים ליצור סדק יותר גדול בין הפקידות הגבוהה לסופטים. אנו רוצים לבנות את הדרגה כך שיהיה הפרט, - זאת היתה עובדה. אני אמרתי, שאם אנו הנחנו בתור הנחת יסוד את השיקול הזה, אי אפשר לשלם מסנו. סבור הייתי שזה כבר נעשה. בקטלי שהטבלאות תהיינה מתואמות. כשהחומר הזה יהיה מסודר אז נסכם.

הסופט אייזנברג: החישובים והטבלאות הוכיחו לי שחיבתם באופן מוטעה בעניין משכורת ברוטו. אני מסכים שיש לבדוק את הטבלאות שלפיהם נעשה החישוב של אז. בהתאם לדברי מנהלי החשבונות של משרד הסופטים, אזי החישוב הוא מוטעה מיסודו.

אני אומר שמשכורת הנטו צריכה להיטאר כמו שהיא ואתם צריכים למצוא כיצד יהיה הברוטו. זוהי טענתנו. וזאת טענו גם אז, ואילו אתם באתם לידי החלטה שהסופט צריך לקבל משכורת יותר גבוהה. אציין, כי במקרה הברור שופטי הטלום כמעט ואינם נפגעים. סופט שלום ראשי נפגע ב-36 ל"י, ואילו הסופטים המחוזיים נפגעים בהרבה יותר.

הי"ר י. גורי: מתברר שהפרטים הם הרבה יותר קטנים ממה שצויין במכתבכם.

ד"ר ברוט: אטר לשנה הטוטפת, עדליין איננו מסוכנע שיטבה פה טעום פגיעה.

ט. בזק:

(סזכיר הוועדה)

באשר לדברי הסופט אייזנברג שהחישובים היו כאילו מוטעים, בראובני לומר שיש לי אישורים של מר צ'לנוב, פקיד מס הכנסה, והוא הסתמך על כל החישובים. (הסופט אייזנברג: פקיד מס הכנסה מודים שהם טעו.) אם נעשתה טעות, הרי היא לא נעשתה ע"י הוועדה.

הי"ר י. גורי:

הצעתי היא, שאנו נבקש את ד"ר ברוט, הסופט אייזנברג ומר בזק לטבת ולבדוק את החומר הזה שלבין ולסכם אותו. ואני מתחייב בישיבה הראשונה של ועדת הכספים אשר תקיים בירושלים ב-8.11.54, להכניט עניין זה לסדר היום.

הסופט אייזנברג:

אבקשם לבקש את האוצר להמשיך לשלם לנו את המשכורת הזו עד סוף ההחלטה של ועדת הכספים.